

Betraktelse – reflektion

Dagens texter
Bönsöndagen –
"Bönen"

1 Kung 3:5-14
Rom 8:24-27
Matt 6:5-8
Ps 13

Under det år jag bodde i Frankrike hade jag tillgång till en mycket speciell bil. Det var en Renault Estafette. En slags skåpbil med staldörr där bak och skjutdörr på förarplatsen. Om det var varmt ute kunde man köra med dörren öppen. Då fanns det en kedja man kunde hänga i dörröppningen så att man inte skulle ramla ut. Den som ägde bilen hade målat den beige. (Det är inte just den bilen på bilden.) Den var penselmålad för hand. Och så var det någon grön rand på den och även några bibelord textade i grönt på långsidorna. När man penselmålar en bil så blir det sällan riktigt bra. Kulören var väl ok, men när man kom nära syntes det att det var amatörmässigt gjort. Någon sa om den bilen att "den är vacker långtifrån, men långtifrån vacker".

Av någon anledning kom jag att tänka på den bilen när jag läste dagens texter. Den är vacker långtifrån, men långtifrån vacker. Ytan, det som syns, det man visar upp ser bra ut. Men när man kommer nära så håller det inte måttet.

Ytlighet är nog en av vår tids kännetecken. På instagram och i veckotidningar så ska det visas upp det ena vackrare paret än det andra, och den ena smakfullare inredningen än den andra. Det ska se bra ut, med betoningen på se. Verkligheten kan vara en annan. Man är mån om det yttre och låter sig styras av det som ibland kallas det trettonde budet: "Vad ska folk säga?" (Det elfte och tolfte är "Så har vi alltid gjort förut" och "Så har vi aldrig gjort förut").

Idag är det bönsöndagen och Jesus visar på en väg bort från ytlighetens glättighet, bort från viljan att visa upp sig, bort från "glitter och glamour".

"När du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda." Han ställer det i motsats till de som vill stå i gathörnen och be för att andra ska se dem. Bort med det ytliga. In till kammaren.

Detta är inte första och enda gången som Jesus lyfter

upp det som sker i det fördolda, det som sker utan att dra ögonen till sig. Tänk till exempel på änkan som i skymundan gav bort några enstaka ören i offerkistan och hur Jesus uppmärksammade henne. Han var inte imponerad av de som gav stora pengar och som gärna knackade i offerskålen innan de la i sina pengar för att andra skulle vända blicken däråt och se hur givmilda de var.

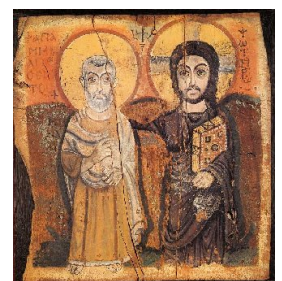
Jesus verkar uppskatta det som sker i stillheten, utan buller och bång.

Han bjuder in till kammaren. När det gäller bön avser det säkert också den kammare som finns i vårt inre. Det inre privata rum vi har djupt i vår person. Dit, till vårt fördolda rum, får vi bjuda in Jesus, där får vi dela livet med honom.

Att gå in i det fördolda rummet tillsammans med Jesus kan medföra mycket. I vårt inre rum hittar vi vår längtan, vår djupaste längtan. Där finns förhoppningar, en törst efter Gud och vissheten av att inte vara ensam. Samtidigt kan det finnas känslor av den djupaste ensamhet, tomhet, besvikelse, vrede, oro, ångest, övergivenhet. Läs dagens text från Psaltaren för ett exempel på detta. I vårt inre rum kan vi möta det som gör ont - Det som andra har gjort mot oss – alltså våra sår. Och även det som vi har gjort mot andra – alltså vår skuld. Det kan vara därför som man ibland föredrar att leva på ytan och hålla skenet uppe. Det kan vara smärtsamt i det inre rummet.

Men att vandra in i det inre rummet tillsammans med Jesus betyder att vi har någon att dela allt detta med. Det finns helande för sår. Det finns förlåtelse för skuld. Det finns förståelse och medlidande. Det finns mod och tröst. Det möter vi också i Psaltartexten. Att i det fördolda rummet få dela med Jesus låter oss också få upptäcka "Han är god mot mig". Det låter oss ana att vi har en Fader som vet vad vi behöver. Det låter oss skymta Guds godhet.

I det inre, fördolda rummet, behöver vi inte rabbla tomma ord utan vi får dela livet med Jesus. Tala med honom "som en vän talar till en vän" för att citera en andlig vägledare från 1500-talet. (Bild: Jesus och hans vän)

Bönsöndagen slår an en väg, bort från yta, ytlighet, framtoning och sådant som ser bra ut långtifrån. Istället leder den oss i ett liv som kan präglas av äkthet och genuinitet. Ett liv i sanning.

P-O Ängegård